

MITT LILLA HONUNGSBI

KATARINA PETERSMO

Hon vaknar redan runt sex. Nu lämnar hon hotellrummet. Om jag blundar en stund så är hon snart tillbaka. Men jag drar på mig trosorna och går ut på den svala balkongen.

Jag ser henne på marken, fyra våningar ner. Min Miranda. Ljudlöst rör hon sin fylliga kropp över kakelplattorna, håller våra badlakan i famnen. Hon stannar några sekunder intill muren, framför buskarna med ljusrosa blommor. Böjer sig fram och andas in doften. Det kittlar till över mina armar när hon smeker bladen. Hibiskus? Miranda brukar lära mig namnen. Och Bougainvillea, de knallrosa som klättrar mot fasaden.

Betongen är kall under fötterna, solen står för lågt för att nå runt hotellbyggnaden. Jag försöker fånga hennes kontur på papperet framför mig, skissa hennes form. Den rödblommiga sarongen fladdrar som en mantel över ryggen när hon går vidare mot poolområdet. Håret vrider sig ner över axlarna, höfterna gungar när hon ökar takten. Hon väljer samma plats som igår. Solsängarna på andra sidan den lilla bron, nära snackbaren och på lagom avstånd från högtalaren. Hon böjer sig fram för att släta ut badlakanet, smeker med handen över frottétyget. En värme sprider sig över min hals, in under revbenen när jag ser den rosa bikinitrosan som skymtar fram mellan hennes lår, huden med groparna och hela den underbara kroppen.

Men plötsligt händer något. Jag håller andan. Det är någon annan där, intill henne och jag pressar udden hårt i blocket. En man med badlakan över armen. Nu tar han platserna vid Miranda. Han ser ut som en badvakt i en gammal amerikansk serie. Med röda badbyxor och spänniga muskler, en sån som springer i slow motion på stranden. Heter säkert Bruce. Hon vänder sig mot honom och ler. Pennan krossas mot papperet. Det svider i fingrarna, jag blöder. Vad fan händer? Hon till och med pratar med honom, på vägen tillbaka mot hotellbyggnaden. Läppar som rör sig men jag hör inte ett ord.

Nu vaknar hotellet till liv, besticken slamrar från restaurangen. Solljuset får palmerna att kasta långa skuggor, som faller över den turkosblå poolen. En vitklädd man dammsuger botten med en lång slang. Miranda och Bruce stannar vid entrén. Det ser ut som om hon ler.

Sedan kryper Miranda intill mig i sängen, som om ingenting hänt. Ligger

en sval hand över min höft. När jag blundar ser jag Bruce. Vill sudda bort honom. Det är jag som ska få henne att skratta, inte någon okänd karl. Jag älskar hennes skratt. Hur hon böjer sig framåt och håller armarna runt magen, blodet slår mot kinderna och hon tappar kontrollen. Hon brukar vara rädd för att kissa på sig. Men det var ett tag sedan jag såg henne riktigt glad.

Några timmar senare ligger vi i våra solsängar. Jag blundar ner mot den ljusgula betongen. Mina svarta shorts bränner över skinkorna, men jag vill inte ligga under parasollet. Snart kommer Miranda närmare, med sina händer och den svala klumpen av solskyddskräm. Jag hade gärna varit utan, men det är satans skönt när hon masserar in den med fingertopparna. Och jag tänker på hur hon gick här i morse. Att hon vaggade sina underbara höfter mellan blommorna. Mitt honungsbi. Jag vrider mig snabbt runt och ser henne lutad över mig, de varma kinderna och håret som blivit vågigt av luftfuktigheten. De mulliga ringarna runt magen. Hon smörjer in min hals och nyckelbenen. Jag blåser långsamt ut luft genom munnen, ler när hon inte vågar längre än så.

– Fegis.

Jag tar en klick kräm och låter den glida över mina bröst, masserar dem långsamt och ser hur rodnaden stiger på Mirandas kinder. Hennes blanka läppar rör sig men det kommer inget ord. Sedan drar hon ner solhatten i pannan.

– Siri... passa så de inte kastar ut dig, viskar hon.

Jag lägger mig på mage. Tänker på den där mannen i personalen. Han som kom fram till mig häromdagen och sa att det var förbjudet att vara topless på området. Jag trodde först att han skämtade. Så sjukt provocerande att förklara, på engelska dessutom, att män minsann inte behövde skyla sig samtidigt som kvinnor alltid fått göra det, i alla tider. Och vad fick honom att tro att jag är en kvinna? Jag kanske också hade gömt en liten liten kuk i badbrallorna, precis som han. Då vände han och gick.

Miranda ler och drar av sig sarongen. Hon reser sig och går mot poolkanten. Det är grunt, småungar driver runt med armpuffar och solskyddskläder. Miranda sicksackar fram mellan en sköldpadda och en knallgul madrass. Hon drar samman det ljusa håret i en knut på huvudet, säger något till ett av barnen. Mitt hjärta pumpar snabbt, blodet slår mot insidan av huden. Bara av att se henne. Mirandas läppar som är insmorda med solskyddsfaktor 50, vill kyssa dem så den kemiska smaken ilar över tungan. Hon är rödbrun i huden nu, färgen blir djupare för varje dag. Vi ska hitta en ny klänning åt henne, som låter bröstet dansa fritt, även om hon tycker det är pinsamt. Nu kliver hon ut mot det djupa, ler mjukt åt mitt håll. Hon sjunker ner och börjar simma, runt den lilla ön i mitten, med höga palmer och krukor med kaktusar. Jag dricker några klunkar öl ur plastmuggen så länge, den är svag som vatten, ska snart gå och hämta en till.

Då händer det igen.

Samma iskalla känsla som i morse, driver in över revbenen. Bruce. Miranda simmar i den bortre delen av poolen, han är ifatt henne. Nu med solglasögon och bländande vita tänder när de pratar. Fan vad hon är social. Jag spänner munnen så underkäken darrar. Reser mig och känner hur svetten rinner över halsen. Miranda kliver upp på en stege längre bort. Hon drar långsamt sin kropp ur det turkosa. Mannen lägger händerna på kanten och svingar sig upp. De solbrända axlarna glittrar.

När Miranda sätter sig på solsängen kan jag andas igen. Ser de underbara groparna i hennes lår, som ett månlandskap när jag kommer nära. Hon lyfter upp benen och lägger sig på rygg för att torka. Jag fixar parasollet för att skugga hennes ansikte, hon ler och plockar fram sin knallrosa feelgoodbok.

– Vill du ha en öl? säger jag.

– Gärna, honey.

Jag går snabbt över de heta plattorna, till baren och beställer. Snart får jag två fuktiga plastglas i händerna. När jag är på väg tillbaka över bron stannar jag mitt i steget, måste ta en stor klunk ur varje glas för att lugna mig. Bruce och hans polare ligger på sängarna intill Miranda. Och den jäveln pratar med henne, igen. Hon har vridit överkroppen åt sidan, så ena bröstvårtan nästan glidit ur behån. De pratar om böcker, jag hör det när jag kommer närmre. Han tipsar om en deckare.

– Miranda gillar inte mord, säger jag.

Jag ställer glaset intill hennes bokhand.

– Jaså? säger han och flinar.

Fortfarande som en karaktär i en amerikansk serie. Tjockt, fluffigt hår och skrattgropar. Tänderna så jämna att de ser ut som plast. Jag sätter mig på knä framför Mirandas huvud. Kysser henne över tinningen och ser hennes enorma bröst framför mig, hur de väller ut åt sidorna i den rosamönstrade bikinitoppen. Kan inte låta bli att glida in med fingrarna en sekund, under det varmvåta, fylla handen och sedan lägga tyget tillräta över bröstvårtan. Miranda sväljer. Bruce blir äntligen tyst. Jag lägger mig på sängen och dricker långsamt den iskalla ölen. Som flytande guld i solljus.

Vad vet jag om Miranda egentligen? Jag sitter vid bordet i restaurangen och passar hennes handväska när hon går runt lunchbuffén. Hon var ju ihop med män förut. Fast det var många år sedan. Minns den där snubben hon bodde med tidigare, det där puckot som gjorde henne olycklig. Som uppmuntrade henne att banta trots att hon är galet vacker. Jag dricker stora klunkar av ölen. Tycker om att studera henne på avstånd, när hon är i sina tankar. Att rita av henne när hon inte ser. Nu går hon omkring och väljer, smeker med blicken över dignande buffébord. Hennes portioner är stora och blandade. Pomes, bläckfisk, revbensspjäll och ett helt berg av färgglad fruktsallad. Nu skrattar hon och balanserar några baguetter på toppen innan hon långsamt går åt mitt håll.

Allt kan förändras. Jag måste vara beredd på det, om jag vill att det ska hålla mellan oss. Kanske är hon sån som gillar allt på samma gång? Jag doppar min baguette i aioli. Ser Mirandas paella. Musslor, ris, saffran. Vilken doft, jag ska hämta en tallrik jag också. När jag reser mig hör jag Bruce och hans gäng. Deras bullriga röster över ett långbord. Tänk om det finns något hos män som hon saknar. En längtan efter mer än jag kan ge henne. Den tanken gör mig tung, som på stranden i går eftermiddag. Hon skulle bara doppa sig, jag väntade en bit upp. Miranda hoppade över vågorna och skummet. Fnissade ensam. Solen brände i min hårbotten, allt omkring hennes kropp var ett glittrigt strössel. Den varma sanden som rann mellan mina fingrar. Det hugger till i magsäcken när jag minns det där. Som ett stick av en enorm gadd. Jag måste göra något nu, innan allt är för sent. När Miranda vilar siesta ska jag smita ut från hotellrummet.

Jag har sett butiken tidigare. En sexshop med sprängfyllda fönster. Här finns uppblåsbara kvinnodockor, kedjor, läder, piskor, gummikläder. Och bilder ur gamla porrtidningar. Allt solblekt och sunkigt. Känner en varig klump i halsen då jag går in, den växer när jag drar ner handtaget och försöker

smyga. Jag låtsas som om jag är van att röra mig i skumma lokaler, förbi underkläder med nitar och masker som hämtade ur en skräckfilm. Fötterna klibbar mot mina flipflop, ett smackade ljud för varje steg. Värmen får lädret att lukta unket, nästan mögel. Bakom en disk längre in i rummet sitter en kvinna med tatueringar över hals och armar. Tänker på Miranda, hennes mjuka hud som doftar sommar. Det här är för hennes skull. Jag går mot löskukarna. Här är de sorterade efter färgskala i olika storlek och material. Dallriga, ådriga och plastiga. Som smågodis. Jag har aldrig gillat godis. När vi ser på film brukar Miranda gräva runt i skålen med allt från lakritsbåtar till sura nappar. Hon smacker och äter oavbrutet. Jag håller mig till peppar-chips. Miranda skulle gilla det här, att vända och vrida på prylarna. Varför har hon aldrig berättat det för mig? Nu ser jag kvinnan i ögonvrån. Hon har ett svart linne och en tatuerad drake ringlar sig längs hennes arm. Hon tittar på mig nedifrån och upp, låter de sneda framtänderna vila på underläppen. Som om hon scannar av mig, läser varenda tanke. Sedan tar hon fram något från en krok. Ett läderbälte som hon spänner runt mina höfter, jag ser ut som en bergsbestigare. Mina armar darrar när jag inser vad det är, jag lägger dem i kors på magen. Sedan väljer hon bland smågodiset i hyllan framför oss, plockar fram en gigantisk penis i plast, som hon pressar igenom läderspännnet mellan mina ben. Kolsvart. Jag tittar ner och den står där, blank och ådrig, jag ryser till och hon viskar på bruten engelska.

– *Pleasure for your partner.*

Och jag ser Miranda framför mig, håret som blivit solblekt i luggen och de blankrosa läpparna, kristallklara blicken som följer mig runt i hotellrummet. För hennes skull. Jag nickar. Då knäpper hon äntligen av mig bältet och lägger ner det i en diskret påse. En prasslig ljusblå, som om jag shoppat lite yoghurt på supermarket. Men porrkvinnan ger sig inte. Hon visar en piska med teleskopskaft. Och handklovar med rosa fluff. Sedan remmar med spännen, finesser jag inte förstår. Glidmedel av aloe vera. Jag hinner se illustrationen på burken innan hon lägger allt i påsen.

– *Special price*, mumlar hon.

Det smakar hö munnen, den starka lukten har pressat sig in genom mina näsborrar. Jag spänner läpparna och håller andan, måste ut innan jag spy. Kan inte göra annat än att sträcka fram mitt kort mot hennes svartmålade naglar. Små mögelgröna prickar rör sig över min iris. Jag tar påsen i handen och går med smackande flipflopsteg ut i luften. Det fläktar. Tack gode gud för att det fläktar.

Jag fyller lungorna med doften av kokos och sololja. Går förbi alla turister på den brännheta stranden, på väg mot ingången till vårt hotell. Några barn äter klarröd melon så det rinner i mungiporna. En kvinna pumpar upp en enhörning som snart ska ut och guppa i viken. Jag springer mot muren. Håller ett stadigt grepp om påsen och skaftet på piskan som sticker fram en bit, men skulle lika gärna kunna vara en häv eller strandleksak. Miranda är kvar på rummet och vilar. Kanske har hon inte ens märkt att jag varit borta.

Jag måste ta med en drink från poolbaren. Väljer något med vodka och lime. Låter svalkande. Det tar bara några sekunder för bartendern att blanda och sätta ett sugrör med glittrigt parasoll i plastmuggen. Lika snabbt sveper jag den och ber om två till. Det blir en stapplig promenad mot hissen, drinkarna skvätter och klibbar över tummen.

Jag tar ett djupt andetag och kliver in på hotellrummet. Miranda har duschat och hela rummet är fuktigt och doftar parfym, svagt av vanilj. Jag gömmer påsen bakom resväskan och ställer ifrån mig drinkarna.

– Vad har du varit? säger hon.

– Har bara fixat en liten överraskning.

Hon står böjd över sängbordet, pillar med örsnibben, försöker få fast pärlörhänget. Med de höga trosorna och behån som hon vet att jag älskar, med vit spets och inga fåniga bågar eller foder. Man ser hennes stora mörka bröstvårtor därunder, jag böjer mig fram och blåser så de ändrar form.

– Låter spännande, viskar hon.

Jag hjälper henne att trycka in spännet i den mjuka snibben. Sedan drar hon med naglarna i min nacke så jag ryser längs hela ryggraden. Jag hade tänkt duscha men min svettiga kropp tycks inte störa henne. Drinken fräschade upp min andedräkt. Hennes kyssar vill ha mer, av berusande lime. Jag öppnar spännet på hennes behå och de varma bröststen faller fram över magen, som enorma solvarma persikor. Sedan puttar jag omkull henne på sängen och drar försiktigt av de tunna trosorna. Huden är fuktig och doftar syren eller pioner eller nåt sånt, men smakar syntetiskt, jag måste köpa henne en dyrare kräm, nån med äkta aromer. Låren sprider ut sina vågor och veck över lakanet men jag kan inte gräva mig in i hennes världar nu, kan inte röra mig som jag brukar över hennes kropp. Hon böjer ansiktet bakåt, på andra sidan kudden. Det syns knappt, för bröststen väljer ut över revbenen. Tänker hon på honom nu? När jag långsamt kysser insidan av hennes lår. Bruce i knallröda shorts, de brunbrända benen, muskler som sväller och spelar när han rör sig. Vill hon ha honom här? Hon gnyr och jag minns påsen. Måste lämna henne och klä mig i den där fåniga dressen, men det är enda sättet.

– En sekund, viskar jag. Våga inte röra dig.

Jag vänder påsen upp och ner över badrumsgolvet. Sliter bort plasten på penis, och en liten broschyr med tips. Sedan på med det eländiga bältet. Måste knäppa spännet först och sedan dra den bak mot rumpen, remmarna sitter nog helt fel, men det får gå ändå. Tvättar av plastpenisen med tvål, sedan på med en rejäl klick glidmedel. Jag vägrar att lyfta blicken, kan inte riskera att se mig själv i spegeln. Hör rösten i huvudet. *Pleasure for your partner...* Det blir nästan en sång. Händerna darrar. Jag fipplar med teleskopskaftet, skakar hårt för att det ska lossa, och piskan bli lång. Sedan ser jag en ring i bältet där de fluffiga handklovarna kan hänga. Nu får hon ju allt på samma gång. Både det mjuka och hårda. Jag drar en rem över bröststen, i kors på magen och spänner sedan fast den, som om jag gjort det här förut. Det blir nog mycket lättare då, om jag intalar mig det. Jag ska se lika säker ut som en badvakt med röda shorts, joggar över stranden i slow motion. Läderplattan är klibbig mot mitt kön. Det är ovant att ha en tyngd där, jag går ut ur badrummet och ser drinkarna på bänken.

Isbitarna har smält och det är en hinna av fukt på plastglaset. Jag klunkar i mig halva och ser att Miranda har vänt sig. Hon ligger på mage med sårade ben, synen får det att bulna innanför huden, som pirrande stötar genom remmarna över min kropp, hon vet att jag älskar den synen. Groparna över hennes skinn, vecken mellan skinkorna och låren, fukten mellan plattorna av hennes valkar. Om jag haft en kuk hade den nog betett sig just såhär. Jag ser ner på den svarta giganten mellan mina ben. Blank av glidmedel. Jag tog alldeles för mycket, det droppar när jag går. Sedan kryper jag fram långt över Miranda, tar sikte på nacken, slickar sidan av hennes hals. Låter plastpenisen stryka insidan av låret. Först suckar hon. Som om hon väntat på mig. Sedan rycker hon till och vrider ansiktet bakåt.

– Vad är det där? Herregud!

Miranda sätter sig upp med sån kraft att jag faller åt sidan, dunstar ner på klinkergolvet. Hon var nog inte riktigt beredd. Nu håller hon täcket över sin kropp, står på knä och kikar ner över sängkanten. Hennes hår spretar rakt

upp, som ett penntroll. Ögonen är klotrunda. Jag reser mig långsamt men handklovarna klirrar. Det ser ut som om Miranda tuggar på en citron.

– Va? Vad håller du på med? viskar hon.

Jag vrider huvudet åt sidan, ser min baksida i spegeln. Remmarna in mellan skinkorna, den svartblanka penisen och min hud som blivit helt bränd av solen. Allt blod strömmar ner mot fötterna, jag ser ut som ett barn som gått på maskerad utan att kunna bestämma sig. Elefant med lössnabel eller galen polis? Jag vill gå till badrummet och slita av mig det hår, men det droppar glidmedel, när jag tar ett steg framåt halkar jag och gör en rejäl vurpa. Landar med ett splash på rumpan och glider över golvet. Nu kan hon inte hålla sig. Hennes skratt kommer först i små lätta bubblor, som i ett långsmalt glas champagne, för att sedan öka i kraft och till slut skumma över. Jag har inte ont, men svårt att resa mig. Hela golvet är halt. Kryper mot dörren och drar mig upp. Miranda står naken, nästan dubbelvikt. Hon gapar och tjuter av skratt, så tandköttet syns, hela gommen och tungan och svalget. Slår ihop sina händer.

– Förlåt, ropar hon.

I mitt huvud rider en badvakt i galopp på en stor, svart elefant. Blir ett moln av sand som slår över huden. Fan fan fan. Det värker i händerna. Jag måste ha syre. Hela rummet luktar aloe vera, luften är blank och allt glider undan mig, jag drar ner handtaget.

– Nej, nej Siri, du kan inte gå ut, säger hon.

Men jag är redan ute. Och jag hör henne garva hysteriskt därinne. Dörren slår igen och jag går rakt över korridoren, till ismaskinen som står på andra sidan. Jag håller fram händerna och trycker ut några bitar. Underbart svala mot tandköttet.

Då hör jag något.

Långsamt tittar jag mot dörren till lägenheten intill. En kvinna med två små barn står som förstelnade. Den minsta flickan har en simring runt magen.

– Shhh, viskar kvinnan.

Och barnen kniper igen sina små munnar. Vad glör de på? Då minns jag. Ser ner över magen och remmarna i kors över bröstet. Och den svarta snabeln mellan benen. Fan. Kvinnan håller ena handen över pannan, som om hon fått en tova i luggen, reder ut den. Barnen gapar.

– Siri. Ska du inte komma in ändå? fnissar Miranda.

Hon vinkar åt mig i dörröppningen till vårt rum. Nu står hon där i hotellets gula morgonrock. När hon ser grannkvinnan blir hon tyst, bara ler och backar tillbaka in, sedan ropar hon.

– Kom nu!

Jag håller fram händerna i en yogahälsning och nickar mot kvinnan och barnen, oklart varför, men det går av bara farten. Sedan springer jag tillbaka in på hotellrummet och drar igen dörren. Miranda står en bit in, framför tv:n. Nu har hon drinken i handen, tar några klunkar och tittar på mig uppifrån och ner. När hon ser handklovarna kan hon inte hålla sig längre, hon fnissar och jag kan inte heller låta bli, jag försöker dra av mig selen, krånglar loss spännet och så äntligen dunsar allt i marken. När jag är befriad lutar jag mig mot dörren och ler, men rumpan är så hal att jag snabbt glider ner mot golvet. Igen. Jag garvar så jag studsar. Och hennes tårar rinner.

– Älskade Siri, säger hon.

Klinkerplattorna är fyllda av blankfeta fläckar, men också något varmt. Jag tror minsann att hon kissat på sig. •